

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216010110
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3216010110.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanej A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trestne stíhanie pre skutky, obžalobou právne posúdené ako pokračovací zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno g), písmeno j) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 22. novembra 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. apríla 2022, sp. zn. 1T/34/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. apríla 2022, sp. zn. 1T/34/2016 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaná A. B. C. sa oslobodzuje podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou zo dňa 13.06.2016, č.k. Pv 59/16/3301 - 23, pre skutok právne posúdený ako pokračovací zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno g), písmeno j) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1. vo funkcii riaditeľky Základnej školy D. E. F. v Bánovciach nad Bebravou (ďalej len "ZŠ J.A.K") v mesiaci november 2010 udelila svojej podriadenej zamestnankyni A. E. G. odmenu za zodpovedný prístup k dochádzke do práce od 1.1.2010 do 30.11.2010 vo výške 204 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, aby jej polovicu odovzdala, čo A. E. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, preradenia z postu zástupcu riaditeľa na post učiteľa, preradenia do nižšej platovej triedy, či zníženia osobného príplatku urobila a po výplatnom termíne jej v novembri 2010 v riaditeľni školy osobne v hotovosti odovzdala sumu 102 eur, čím poškodenej A. E. G. spôsobila škodu vo výške 102 eur,
2. vo funkcii riaditeľky ZŠ J.A.K od 1.7.2011 zvýšila svojej podriadenej zamestnankyni A. E. G. osobný príplatok zo 70 eur na 149 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, že jej bude odovzdávať mesačne sumu 70 eur, čo A. E. G. zo strachu a obáv z hrozby straty zamestnania, preradenia z postu zástupcu riaditeľa na post učiteľa, preradenia do nižšej platovej triedy, či zníženia osobného príplatku urobila a každý mesiac od augusta 2011 až do februára 2013 jej v riaditeľni školy osobne odovzdávala v hotovosti sumu 70 eur, čím poškodenej A. E. G. spôsobila škodu v celkovej výške 1.330 eur,
3. vo funkcii riaditeľa ZŠ J.A.K v mesiaci október 2011 udelila svojej podriadenej zamestnankyni A. E. G. jednorázové osobné ohodnotenie v sume 600 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, že jej odovzdá sumu 300 eur, čo A. E. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, preradenia z postu zástupcu riaditeľa na post učiteľa, preradenia do nižšej platovej triedy, či zníženia osobného príplatku urobila a v riaditeľni školy jej po výplatnom termíne osobne odovzdala v hotovosti sumu 300 eur, čím poškodenej A. E. G. spôsobila škodu vo výške 300 eur,

4. vo funkcii riaditeľa ZŠ J.A.K v mesiaci november 2011 udelila svojej podriadenej zamestnankyni A. E. G. odmenu za prácu nad rámec pracovných povinností v sume 1.200 eur, z ktorej sumy jej direktívne v riaditeľni školy nariadila, že jej odovzdá sumu 600 eur, čo A. E. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, preradenia z postu zástupcu riaditeľa na post učiteľa, preradenia do nižšej platovej triedy, či zníženia osobného príplatku urobila a v riaditeľni školy jej po výplatnom termíne osobne odovzdala v hotovosti sumu 600 eur, čím poškodenej A. E. G. spôsobila škodu vo výške 600 eur,

5. vo funkcii riaditeľa ZŠ J.A.K v mesiaci apríl 2012 udelila svojej podriadenej zamestnankyni A. E. G. jednorázové osobné ohodnotenie v sume 1.000 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, že jej odovzdá sumu 500 eur, čo A. E. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, preradenia z postu zástupcu riaditeľa na post učiteľa, preradenia do nižšej platovej triedy, či zníženia osobného príplatku urobila a v riaditeľni školy jej po výplatnom termíne osobne odovzdala v hotovosti sumu 500 eur, čím poškodenej A. E. G. spôsobila škodu vo výške 500 eur,

6. vo funkcii riaditeľa ZŠ J.A.K v mesiaci jún 2012 udelila svojej podriadenej zamestnankyni A. E. G. jednorázové osobné ohodnotenie v sume 300 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, že jej odovzdá sumu 150 eur, čo A. E. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, preradenia z postu zástupcu riaditeľa na post učiteľa, preradenia do nižšej platovej triedy, či zníženia osobného príplatku urobila a v riaditeľni školy jej po výplatnom termíne osobne odovzdala v hotovosti sumu 150 eur, čím poškodenej A. E. G. spôsobila škodu vo výške 150 eur,

7. vo funkcii riaditeľa ZŠ J.A.K v mesiaci október 2012 udelila svojej podriadenej zamestnankyni A. E. G. jednorázové osobné ohodnotenie v sume 700 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, že jej odovzdá sumu 350 eur, čo A. E. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, preradenia z postu zástupcu riaditeľa na post učiteľa, preradenia do nižšej platovej triedy, či zníženia osobného príplatku urobila a v riaditeľni školy jej po výplatnom termíne osobne odovzdala v hotovosti sumu 350 eur, čím poškodenej A. E. G. spôsobila škodu vo výške 350 eur,

8. vo funkcii riaditeľa ZŠ J.A.K v mesiaci november 2012 udelila svojej podriadenej zamestnankyni A. E. G. jednorázové osobné ohodnotenie v sume 613 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, že jej odovzdá sumu 300 eur, čo A. E. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, preradenia z postu zástupcu riaditeľa na post učiteľa, preradenia do nižšej platovej triedy, či zníženia osobného príplatku urobila a v riaditeľni školy jej po výplatnom termíne osobne odovzdala v hotovosti sumu 300 eur, čím poškodenej A. E. G. spôsobila škodu vo výške 300 eur,

9. vo funkcii riaditeľky ZŠ J.A.K v mesiaci november 2011 udelila svojej podriadenej zamestnankyni H. G. odmenu za projekt v sume 1.000 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, že jej polovicu odovzdá, čo H. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania a preradenia do nižšej platovej triedy urobila a dňa 16.12.2011 zo svojho bankového účtu na bankový účet obvinenej vedený v I., E. č.ú.:0411872823 previedla sumu 350,73 eur, čím poškodenej H. G. spôsobila škodu vo výške 350,73 eur,

10. vo funkcii riaditeľky ZŠ J.A.K v mesiaci október 2012 udelila svojej podriadenej zamestnankyni H. G. jednorázové osobné ohodnotenie vo výške 850 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, že jej odovzdá sumu 350 eur, čo H. G. zo strachu a obáv zo straty zamestnania a preradenia do nižšej platovej triedy urobila a v riaditeľni školy jej po výplatnom termíne osobne odovzdala v hotovosti po odpočítaní odvodov a daní 245,51 eur, čím poškodenej H. G. spôsobila škodu vo výške 245,51 eur,

11. vo funkcii riaditeľa ZŠ J.A.K v mesiaci november 2011 udelila svojej podriadenej zamestnankyni E. A. odmenu za zodpovedný prístup k dochádzke do práce od 01.12.2010 do 30.11.2011 vo výške 204 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, aby jej polovicu odovzdala, čo E. A. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, či zníženia osobného príplatku, urobila a po výplatnom termíne jej v decembri 2011 v riaditeľni školy osobne v hotovosti odovzdala sumu 70 eur, čím poškodenej E. A. spôsobila škodu vo výške 70 eur,

12. vo funkcii riaditeľa ZŠ J.A.K v mesiaci november 2012 udelila svojej podriadenej zamestnankyni E. A. odmenu za zodpovedný prístup k dochádzke do práce od 01.12.2011 do 30.11.2012 vo výške 204 eur, z ktorej sumy jej v riaditeľni školy direktívne nariadila, aby jej polovicu odovzdala, čo E. A. zo strachu a obáv zo straty zamestnania, či zníženia osobného príplatku, urobila a po výplatnom termíne jej v decembri 2012 v riaditeľni školy osobne v hotovosti odovzdala sumu 70 eur, čím poškodenej E. A. spôsobila škodu vo výške 70 eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku v neprospech obžalovanej. Prokurátor odvolanie dodatočne písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovvej časti na argumentáciu okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„S rozsudkom súdu prvého stupňa sa prokuratúra nestotožňuje a naopak má za to, že súd pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci v nadväznosti na čo vec nesprávne právne posúdil. Podľa prokuratúry bola vina obžalovanej dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázaná. Obžalovaná je usvedčovaná v podstate všetkými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, sčasti aj vlastnou výpoveďou, hoci vinu za spáchanie skutku výslovne neuznáva.

Po doplnení dokazovania na hlavnom pojednávaní výsluchom poškodených A. G., A. a G. ako i svedkýň J. a G. v spojení s ďalšími v konaní doposiaľ vykonanými dôkazmi bolo opätovne preukázané, že skutok kladený obžalovanej za vinu sa so zohľadnením výsledkov doplneného dokazovania stal a tento zároveň vykazuje všetky obligatórne znaky pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno g), písmeno j) Trestného zákona a dopustila sa ho obžalovaná.

Poškodená A. G. v rámci doplneného dokazovania pri svojom výsluchu okrem iného k dôvodu odovzdávania finančných prostriedkov obžalovanej dodala, že vždy keď sa stretli s obžalovanou pri odovzdávaní peňazí v riaditeľni tak jej za zatvorenými dverami obžalovaná uviedla, že keď jej peniaze poškodená nedá, tak jej ich zoberie, pretože musí mať viac ako poškodená, že to tak robia všetci riaditelia a na otázku poškodenej prečo jej má peniaze odovzdávať obžalovaná uviedla, že nemá peniaze a nebude mať ani poškodená. Poškodená G. v rámci doplneného dokazovania pri svojom výsluchu okrem iného k dôvodu odovzdávania finančných prostriedkov obžalovanej dodala, že obžalovanú pozná ako pomstychtivú osobu a bála sa, lebo obžalovaná sa vždy vyhrážala, že ona je riaditeľka, za všetko zodpovedá, pričom sa najskôr vždy vyhrážala vzatím osobného príplatku. Poškodená A. v rámci doplneného dokazovania pri svojom výsluchu okrem iného k dôvodu odovzdávania finančných prostriedkov obžalovanej dodala, že to boli direktívne príkazy a z dôvodu strachu z obžalovanej ako pomstychtivého človeka nemala inú možnosť, ako situáciu riešiť.

Aj doplneným dokazovaním bolo preukázané, že poškodené vyplácali obžalovanej proti svojej vôli peniaze pod nátlakom spôsobeným strachom a obav z jej osoby, ako osoby nadriadenej a osoby, o ktorej mali vedomosť, že je skutočne schopná spôsobiť im ťažkú ujmu. V danom prípade je zrejmé, že hrozba inej ťažkej ujmy predstavuje stratu zamestnania alebo zníženie príjmu, a to aj s poukazom na región, kde boli poškodené zamestnané ako aj na ich aktuálny vek v čase skutkov a možné existenčné problémy s tým súvisiace. Všetky tri poškodené vypovedali o skutku niekoľkokrát a v podstatných okolnostiach zhodne od začiatku trestného konania, pričom peniaze obžalovanej odovzdávali pod hrozbou, že prídu o zamestnanie, vyplývajúcou najmä zo spôsobu konania obžalovanej ako riaditeľky školy, alebo im bude spôsobená iná ujma obdobného charakteru.

Doplnením dokazovania na hlavnom pojednávaní bola opätovne potvrdená okolnosť, že všetky tri poškodené zamestnankyne v čase skutku pociťovali z osoby obžalovanej ako riaditeľky strach a obavy prameniace z toho, čo všetko im môže spôsobiť, ak by sa vzopreli jej vydieraniu. V spojení s predchádzajúcim vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že tieto obavy boli opodstatnené a naplnené.

V tejto súvislosti poukazujem príkladmo na skutočnosť, že v prípade poškodených došlo k výraznému zníženiu sumy odmien v roku 2013 v porovnaní s rokom 2012 (u poškodenej G. zo sumy 2.713,80 eur na sumu 400,- eur, u poškodenej G. zo sumy 1.918,92 eur na sumu 604 eur, hoci podľa obžalovanej za nezmenených kritérií), teda po období, kedy sa všetky tri poškodené rozhodli ich nadriadenej - riaditeľke vzoprieť a prestali sa nechať vydierať. Následne nastúpila šikana zo strany obžalovanej ako riaditeľky voči nim v podobe konania a následkov, o ktorých sa dovtedy dôvodne domnievali, že môžu nastať a obávali sa ich. U obžalovanej tak nezostalo len pri hrozbe zo spôsobenia inej ťažkej ujmy.

Obžalovaná svojim konaním tak zneužila svoje nadriadené postavenie riaditeľky školy a voči svojim trom zamestnankyniam A. E. G., H. G. a E. A. vyvíjala psychický tlak a hrozila rôznymi postihmi v zamestnaní, pokiaľ jej nebudú vyplácať časť svojich mzdových náležitostí, ktoré im ona prideľovala. Všetky tri poškodené vypovedali, že mali z riaditeľky strach a obavu, nakoľko im prikazovala a nariaďovala, koľko peňazí jej majú vyplatiť, a zo skúseností s ňou vedeli, že je pomstychtivá, zákerná a pokiaľ sa jej nepodvolia, budú potrestané buď znížením osobného príplatku, preradením do nižšej platovej triedy, zbavením funkcie alebo stratou zamestnania, čo sa u poškodenej A. G. aj potvrdilo a prejavilo, nakoľko ako sa prestala obžalovanej podvoľovať a prestala jej vyplácať požadované finančné prostriedky, začala ju šikanovať, vykonávať voči poškodenej rôzne represie a nakoniec s ňou ihneď skončila pracovný pomer, ktorý úkon bol neskôr vyhlásený za neplatný.

Pokiaľ súd prijal záver, že vzťahy medzi obžalovanou a poškodenými boli v rozhodnom období dobré, táto okolnosť pramení tiež zo skutočnosti, že poškodené sa obžalovanej odovzdávať peňažné prostriedky proti svojej vlastnej vôli podrobovali a kým k odovzdávaniu peňažných prostriedkov dochádzalo, neboli realizované voči poškodeným represie. Samotné poškodené sa chceli ďalším konfliktom s obžalovanou ako ich nadriadenou vyhýbať. Práve okolnosť odovzdávania peňažných prostriedkov podmieňovala vzájomné vzťahy medzi obžalovanou a poškodenými, ako vzťahy ich pracovnoprávnej nadriadenosti a podriadenosti.

V súvislosti so záverom súdu, podľa ktorého vyplácanie časti priznaných odmien po ich „očistení“ od dane nenasvedčuje konaniu pod strachom či pod hrozbou inej ťažkej ujmy je potrebné poukázať na skutočnosť, že poškodená A. G. si peniaze od dane „nečistila“ a obžalovanej mala vyplácať časť priznaných a vyplatených odmien. Zároveň ani úhrady vykonané obžalovanej po ich „očistení“ od dane automaticky neznamenajú, že tieto boli vykonávané dobrovoľne.

Obžalovaná svojím konaním porušila objekt trestného činu vydierania, ktorým je slobodné rozhodovanie človeka a naplnila aj objektívnu stránku tohto zločinu spočívajúcu v tom, že páchatel' neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násilím, hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy.

Súd prvého stupňa sa s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nedostatočne vysporiadal, nesprávne ich vyhodnotil, nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol a tiež vec nesprávne právne posúdil.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 odsek 1 písmeno b), c), d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/34/2016 zo dňa 11.04.2022 v celom rozsahu, a aby v zmysle § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne:

„Ja sa v plnom rozsahu pridrižiam všetkých argumentácii predkladaných súdu aj písomne. Rovnako sa pridrižiam zaznamenaných dvoch záverečných návrhoch, kde som najmä v prvom podrobne odôvodňovala, prečo nie sú preukázané tvrdenie v obžalobe uvedenom. Pridrižiam sa aj zdôvodnenia odvolania proti prvému rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 22.3.2018, kde sa moja argumentácia po vrátení veci Okresnému súdu potvrdila.

Skutkové zistenia uvedené v obžalobe týkajúce sa mojej osoby boli neurčité a nepresné.

Podrobne som spracovala porovnanie jednotlivých výpovedí poškodených a poukázala na rozpory poškodených nie iba vzájomne, ale aj v ich vlastných postupne vykonaných výpovediach.

Po vrátení veci a po opätovnom výsluchu poškodených na hlavnom pojednávaní sa rozpory nepodarilo odstrániť, naopak tieto sa iba prehĺbili a aj výpovede iných svedkov vôbec nepotvrdili tvrdenia poškodených, skôr tieto vyvrátili.

Rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou 1T/34/2016 zo dňa 11.4.2022 považujem za zákonný, odzrkadľujúci vykonané dokazovanie, rozumne a riadne odôvodnený.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne zamietol Odvolanie Krajskej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila poškodená A. E. G. nasledovne:

„S odvolaním Okresnej prokuratúry plne súhlasím. Zároveň by som spomenula ešte niekoľko faktov, ktoré pravdepodobne v spise nie sú alebo opätovne na nich poukázať.

Tak, ako je v odvolaní napísané, po vzopretí sa a ukončení vyplácania požadovaných finančných prostriedkov, začala šikana voči mojej osobe. V tom čase som sa obrátila na D. A. K., vtedajšiu poslankyňu NR SR, ktorá sa zaoberala problematikou šikany na pracovisku. Na základe našich podnetov, pani poslankyňa 06.10.2014 poslala list vtedajšiemu primátorovi, p. A. L., v ktorom poukázala na šikanu v ZŠ Komenského a žiadala ho o riešenie problému (príloha č. 1). Pán primátor mal veľmi dobré vzťahy s obžalovanou, vtedajšou riaditeľkou školy a problém neriešil.

17.12.2014 som poslala sťažnosť na obžalovanú adresovanú Mestu Bánovce nad Bebravou, kde som okrem iného písala aj o vyvíjaní tlaku na moju osobu z dôvodu vyplácania polovice môjho osobného príplatku a odmien. Mesto Bánovce mi odpísalo, že túto časť sťažnosti odstúpili orgánom činných v trestnom konaní. Dňa 02.02.2015 som na Okresnej prokuratúre v Bánovciach nad Bebravou podala trestné oznámenie na obžalovanú. Týždeň pred tým, 27.01.2015 som dostala okamžitú výpoveď, ktorá neskôr bola vyhlásená za neplatnú. Spomínam to preto, lebo obžalovaná sa vyjadrila, že som na ňu podala trestné oznámenie ešte počas pracovného pomeru, čo sa nezakladá na pravde. Trestné oznámenie som ja osobne podala až po rozviazaní pracovného pomeru.

Do 31.12.2014 som pracovala ešte vo funkcii zástupkyne riaditeľky školy. Od 01.01.2015 som pracovala už ako učiteľka. Po Vianočných prázdninách som nastúpila do školy, kde som dostala platový dekrét. V

ňom som bola preradená z 12. platovej triedy do 9. platovej triedy ako nekvalifikovaná. Týmto počinom mi chcela obžalovaná ublížiť tým, že ma pripravila cca o 200€ mesačne. Keďže 27.01.2015 som bola prepustená, nestihla som túto situáciu hneď riešiť, tak som ju riešila neskôr a obrátila som sa na Inšpektorát práce v Trenčíne. V odpovedi potvrdili porušenie zo strany obžalovanej (príloha č. 2). Všetky tri svedkyne sme sa viackrát vyjadrili, že obžalovaná je pomstychtivá a zákerná. Svedčí o tom aj konanie obžalovanej po mojom prepustení z práce a začatí súdneho procesu s obžalovanou. Uvádžam tu tri prípady.

28.10.2015 Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozhodol, že okamžité ukončenie pracovného pomeru je neplatné. Následne 20.06.2016 Okresný súd Bánovce nad Bebravou vydal uznesenie o náhrade mzdy. Keďže v tom čase bola poverená riaditeľka A. D. J., riešilo sa to s ňou a nie s obžalovanou. Obžalovaná sa zúčastnila tohto konania ako verejnosť. Pani sudkyňa mňa, pani riaditeľku a našich právnych zástupcov poslala na chodbu, aby sme sa dohodli na sume a spôsobe vyplácania. Obžalovaná tiež vyšla na chodbu a postavila sa hneď za môj chrbát a načúvala o čom sa rozprávame. Všimol si to môj manžel, ktorý stál obďaleč, prišiel k nej, chytil ju za ruku a odtiahol od nás so slovami, aby nenačúvala. Obžalovaná urobila na chodbe súdu veľkú scénu, ako ju môj manžel napadol. Prišiel aj zriadenec a utišil ju. Po tomto incidente sme sa vrátili aj s obžalovanou do súdnej siene a pobudli v nej do konca pojednávania. Po návrate mi manžel povedal, čo sa vlastne stalo, na čo som ja zareagovala slovami, že to nemal robiť a keďže poznám obžalovanej charakter, predpokladala som, že to využije vo svoj prospech. Nemýlila som sa. Následne sa rozbehol kolotoč obvinení, nepráv, vyhrážok súdom za ublíženie na zdraví a samozrejme žiadania nemalej peňažnej sumy. 18.12.2017 sme obdržali výzvu od obžalovanej, kde žiadala od nás sumu 3 341,71€ (príloha č. 3) za ublíženie na zdraví. Vyšetovaním sa zistilo, že obžalovaná v mnohom klamala, poprekrúcala fakty, umelo predlžovala PN, čo po prešetrení potvrdila aj sociálna poisťovňa. Keďže mala na ruke už staré zranenie, čo potvrdil aj ošetrojúci lekár a tým, že jej manžel ruku potiahol, mohlo sa stať, že jej ju zranil. Avšak Okresný súd Bánovce nad Bebravou aj Krajský súd Trenčín rozhodli, že obžalovanej sme zaplatili len ušlú mzdu 520,25€ a nie 3 341,71€ ako obžalovaná žiadala (príloha č. 4). Okrem toho bola obžalovaná povinná zaplatiť náhradu trov konania v rozsahu 100%. Ja som to vnímala ako pomstu z jej strany voči nám.

Keďže jej tento „pokus“ nevyšiel podľa predstáv, následne v máji 2017 podala oznámenie na manžela za krátenie dane, nakoľko mal živnosť popri zamestnaní. Z tohto dôvodu sme boli predvolaní na Daňový úrad do Partizánskeho, kde bola spísaná zápisnica a kde sa nič nepotvrdilo a neboli prijaté žiadne opatrenia a závery (príloha č. 5).

V januári 2018 som bola predvolaná na policajné riaditeľstvo Bánovce nad Bebravou z dôvodu podania trestného oznámenia na moju osobu za ohováranie. Trestné oznámenie opäť podala obžalovaná. Ani v tomto prípade sa nič nepotvrdilo.

Týmito prípadmi som chcela poukázať na charakter obžalovanej, na jej pomstychtivú a zákernú povahu. Obžalovaná sa pred ničím nezastaví, neustále hľadá možnosti ako nám ublížiť.

Záverom chcem podotknúť, že posledného pojednávania som sa nezúčastnila z dôvodu, že od 23.08.2021 som sa zamestnala na novom pracovisku a obávala som sa neželanej medializácie. Prečítala som si rozsudok a musím konštatovať, že aj tu sa prejavila manipulácia obžalovanej so svedkyňami, predovšetkým s p. C. J.. Mojou povinnosťou zástupkyne riaditeľa školy bolo okrem iného p. J. a aj iných pedagógov hodnotiť za predošlý školský rok. M. J. bola nespokojná s hodnotením, čo aj písomne oznámila. V ňom ma obvinila zo zaujatosti. Na základe toho bola zvolaná porada, ktorej sa zúčastnili učiteľky I. stupňa a vtedajšia riaditeľka školy - obžalovaná. Všetky, vrátane obžalovanej skonštatovali, že hodnotenie bolo objektívne a pravdivé, čo potvrdili svojim podpisom. Obžalovaná a p. G. (svedkyňa) sa dokonca vyjadrili obšírnejšie na adresu p. J..(príloha č. 6). Obžalovaná sa o p. J. vždy vyjadrovala neúctivo a veľmi ju potešilo, keď p. J. dala výpoveď, čo nám hneď s radosťou oboznámila. Po mojom prepustení ju však opäť prijala a samozrejme všetka vina padla na moju osobu. Preto sa nečudujem, že p. J. o mne hovorila nepravdy a vypovedala v prospech obžalovanej.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovanej spod obžaloby, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru. Odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovanej spod obžaloby, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o danosti dôvodov na oslobodenie obžalovanej spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., teda preto, že skutky nie sú trestným činom. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor v konkrétnych dôvodoch odvolania namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a nesprávnu aplikáciu ustanovení Trestného zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Pokiaľ ide o prokurátorom formálne namietanú chybu podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. v závere písomných dôvodov odvolania, odvolací súd konštatuje, že uvedená chyba nemá oporu v konkrétnom obsahu odôvodnenia odvolania, pretože prokurátor sa nedožaduje opakovania dôkazov alebo vykonania ďalších dôkazov.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd najmä na stranách 23 až 27 podľa názoru odvolacieho súdu veľmi podrobne vysvetlil, k akým skutkovým záverom dospel a na základe akých konkrétnych dôkazov. Odvolací súd konštatuje, že okresným súdom ustálené skutkové zistenia majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, okresný súd dôsledne hodnotil vykonané

dôkazy nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne, z ktorého dôvodu zo strany okresného súdu nezistil porušenie ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Odvolací súd tiež konštatuje, že vo vyššie citovaných dôvodoch odvolania prokurátora nie je okresnému súdu vytýkané, že by jeho skutkové zistenia nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, že by skutkové závery boli nelogické alebo svojvoľné, ale prokurátor sa dožaduje, aby po zrušení napadnutého rozsudku odvolací súd nariadil okresnému súdu vyvodiť iné skutkové závery. Ako bolo už vyššie uvedené, odvolací súd nemá takúto právomoc.

Za správne a zásadné pre posúdenie veci považuje odvolací súd skutkové zistenie okresného súdu, podľa ktorého vykonané dokazovanie neprinieslo ani preukázanie konkrétnych slov obžalovanej, ktoré mali byť použité voči poškodeným, ako nevyhnutnej podmienky pre právne posúdenie, či použité slová napĺňajú pojmové znaky hrozby násillia alebo hrozby inej (konkrétnej) ťažkej ujmy v zmysle § 189 ods. 1 Tr. zák.

Trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto iného násillím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

Z obsahu citovanej skutkovej podstaty vyplýva, že páchatel' uvedeného trestného činu sa musí dopustiť úmyselného aktívneho konania, subsumovateľného pod pojmové znaky použitia násillia, hrozby násillia alebo hrozby inej ťažkej ujmy. Pre vyriešenie otázky, či konanie podozrivej osoby je možné subsumovať pod vyššie uvedené pojmové znaky trestného činu, je preto nevyhnutné ustáliť, akého konkrétneho konania sa podozrivá osoba dopustila. Formulácia konania podozrivej osoby v rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní a súdov pre prípad uznania viny obžalovaného, obsahujúca hodnotiaci úsudok o konaní podozrivej osoby namiesto popisu konkrétneho konania podozrivej osoby, nemôže spĺňať zákonné náležitosti opisu skutku podľa § 206 ods. 3, § 235 písm. c) a § 163 ods. 3 Tr. zák.

Podľa formulácie skutkovej vety obžaloby v prejednávanom prípade prokurátor kladie obžalovanej za vinu, že v tam uvedených prípadoch (viď aj obsah výrokovkej časti napadnutého rozsudku) mala „direktívne nariadiť“ poškodeným, aby jej odovzdali časti udelených odmien a osobných ohodnotení, čo mali poškodené zo strachu urobiť. Podľa právnej vety obžaloby takto formulované konanie podľa názoru prokurátora napĺňa pojmové znaky hrozby inej ťažkej ujmy v zmysle § 189 ods. 1 Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu formulácia konania obžalovanej v skutkovej vete obžaloby, ako „direktívne nariadenie“ je hodnotiacim úsudkom a nie opisom konkrétneho konania obžalovanej vo vzťahu k poškodeným, ako to vyžaduje ustanovenie § 235 písm. c) Tr. por. Je tomu tak preto, že bez objasnenia konkrétnych slov, ktoré mala obžalovaná použiť vo vzťahu k poškodeným, nie je možné preskúmať, či obžalovanou použité slová napĺňajú význam slova „nariadenie“ s prívlastkom „direktívne“. Z použitia uvedeného hodnotiaceho úsudku v skutkovej vete obžaloby nie je možné preskúmať, či obžalovanou použité konkrétne slová v komunikácii s poškodenými obsahovali vôbec nejakú hrozbu ujmy, nielo hrozbu ťažkej ujmy v zmysle § 189 ods. 1 Tr. zák. S poukazom na to, že obžaloba počas tohto trestného stíhania nedokázala uniesť dôkazné bremeno vo vzťahu k objasneniu konkrétneho slovného prejavu obžalovanej vo vzťahu k poškodeným, čo sa odráža aj v samotnej formulácii skutkovej vety obžaloby, odvolací súd na rámec správnych úvah okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku dodáva, že neunesenie tohto dôkazného bremena prokurátorom tiež odôvodňuje záver o správnosti a zákonnosti napadnutého rozsudku.

Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd musí konštatovať, že postup orgánov činných v trestnom konaní od jeho počiatku, teda od prvotného začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia obžalovanej pre skutky, právne posúdené ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 328 ods. 1 Tr. zák. a pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. vykazuje znaky absurdných zvrátov v otázkach objasňovania a posudzovania otázok relevantných z hľadiska aplikácie ustanovení Trestného zákona. Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že prvé uznesenie vyšetrovateľa národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru zo dňa 8.6.2015 o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia aj obžalovanej pre skutky posúdené ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 328 ods. 1 Tr. zák. a pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. bolo prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry zrušené. Následne uznesením vyšetrovateľa národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru zo dňa 14.9.2015 bolo trestné stíhanie zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda preto, že skutky nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Uvedeným uznesením teda bolo trestné stíhanie zastavené nielen preto, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné

stíhanie, nie sú (!!!) zločinom prijímania úplatku podľa § 328 ods. 1 Tr. zák. a pokračovacím prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (!!!), ale nenapĺňajú pojmové znaky ani ostatných trestných činov, uvedených v Trestnom zákone. Ide o právoplatné uznesenie, ktorého skutkové a právne závery sú úplne totožné so závermi napadnutého rozsudku. Napriek uvedenému právoplatnému uzneseniu o zastavení trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyšetrovateľ národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru „na pokyn“ (zrejme dozorujúceho) prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry prípisom zo dňa 26.10.2015 nerešpektujúc výrok vlastného právoplatného uznesenia o zastavení trestného stíhania a bez právoplatného rozhodnutia podľa § 214 ods. 1 Tr. por. len prípisom „odstúpil“ vec Okresnému riaditeľstvu PZ Bánovce nad Bebravou „vo veci podozrenia zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona“ napriek tomu, že absencia podozrenia zo spáchania aj prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. bola výslovne konštatovaná vo výrokovvej (právne záväznej) časti uznesenia o zastavení trestného stíhania.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.